

gynder med Udtagelse af Stævning (naar Parterne ere enige derom, kunne de dog efter forudgaaende Anmeldelse derom møde uden foregaaende Stævning og begære Sagen foretagen). Er Sagens Værdi under 50 Kr. saavel som i Paternitetssager skal Retten paa Begæring vejlede Parterne med Hensyn til Stævningens Affattelse. Dokumenter, som Parterne ville benytte sig af, skulle være til Stede straks i første Retsmøde. Møder en Part ikke ved Sagfører, har Dommeren i alle disse Sager *Vejledningspligt*. Det forudsættes, at mangfoldige Sager kunne tilendebringes i selve det første Retsmøde. Dom afsiges snarest mulig efter den mundtlige Forhandling. — Om Sagernes Overgaaen til skriftlig Behandling og om Virkning af Udeblivelse gælde væsentlig samme Regler, som hvor Sager behandles ved Landsret som første Instans.

II. Retsmidler mod de trufne Afgørelser.

a. Landsretssager.

1. Alle Landsretssager kunne *paaankes* til Højesteret — til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne; Anken kan dog undtagelsesvis tilstedes indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at gøre Afgivelse. Det er Højesteret selv, som bevilger Andragender om at paaanske en Sag efter Ankefristens Udløb, lige som det er Højesteret, der giver Tilladelse til at fremkomme for Højesteret med ny Anbringender, Paastande eller Beviser — ny Beviser kunne dog fremsættes uden særlig Tilladelse, naar der er givet Modparten betimelig skriftlig Meddelelse derom. Stævnevarslet er i Almindelighed 4 Uger, aldrig kortere. — Udebliver Indstævnte, medens Appellanten møder, udgaar Sagen til skriftlig Behandling — lige som skriftlig Behandling kan forlanges af Retten i samme Tilfælde som ved Landsret. — Parternes Plædering og Dokumentation foregaaer væsentlig som nu. Med Højesterets Samtykke kunne dog Vidner, Skønsmænd og Parter afhøres i selve Højesteret. Dom afsiges snarest mulig efter Optagelsen. — Medens efter den nugældende Ret hyppig en Appelsag ender med Afvisning, fordi visse Formalitetsregler ikke ere iagttagne under Behandlingen ved den tidligere Instans, opstilles her den vigtige Regel, at Klager over Behandlingen ved Landsret, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden *reel* Betydning for vedkommende Part, kunne af Højesteret lades ude af Betragtning.

2. Ved Siden af den egentlige Appel, som kun kan anvendes over for endelige Domme, indføres en ny Klageform: